Skoleleders beretning

Generalforsamling 14.4 2026

Beretning til generalforsamling er for mig muligheden for at stoppe op, se tilbage og reflektere over det forgangne år. Det er, som om man kommer en tur i helikopteren, løfter sig over dagligdagens drift og får øje på de lidt større linjer.

Denne tid er for TTF som organisation præget af at stå på to ben. Konsolidering og udvikling - på en gang. Vi konsoliderer os med etablering af tydelige, bæredygtige strukturer for vores administration, ledelse, vore bygninger og pædagogik, så vi til stadighed overholder de love, vi er underlagt. Samtidig udvikler og optimerer vi 'produktet', så vi bliver aktuelt relevante for de børn og familier, der søger vores skole. Her kan for eksempel nævnes arbejdet med et nutidigt børnesyn, der samtidig skal favne tradition og lokale værdier.
Og medens det arbejde pågår, skal vores dygtige personales opgaver tilpasses, så trivsel og udvikling går hånd i hånd og ikke bliver hinandens modsætninger.

Det er selvsagt et spændende krydsfelt at skabe skole og hverdag i.

I vores logo afbildes mælkebøttens frøstand, der spreder sine frø på lette, vindfølsomme vinger. Vi taler om, at det er skolens stærke værdier om fællesskab, tryghed, kreativitet, engagement og nysgerrighed, der i hjerterne på de børn, vi sender ud, bæres ud i verden; at det vigtige arbejde, der sker hver dag i det enkelte børnemøde, får lov at blive den vigtige bagage, vore børn stolte kan tage med sig.

Så selv om forandringens vinde præger verden omkring os - og præger vores skole, så er det stadig de samme værdier, vi står på, vi laver skolefællesskab omkring.

Det blev meget tydeligt ved sidste skoleårs afslutning, hvor dimittenderne holdt tale for deres lærere, lærerne holdt tale for eleverne, øjenkroge, der fyldtes, og mælet der en gang imellem blev overtaget af følelserne af - på en gang - forventning og nysgerrighed på det, der ligger foran og samtidig stærke følelser af forbundethed til dette sted og menneskene her.

Værdierne skal præge elevernes undervisning og samvær, men også forældre, ledelse, bestyrelse og medarbejderes kommunikation og samarbejdssprog. Vi spiser med andre ord selv den medicin, vi tilbyder eleverne.

Det er også forandringens vinde, der har blæst over bestyrelsens arbejde - ny formand og næstformand, til hvem jeg vil sige tak for et godt og fremadskuende samarbejde. Ja, det vil jeg til hele bestyrelsen - både dem, der bliver, og dem som forlader bestyrelsen. Bestyrelsesarbejdet har båret præg af, at tradition og fornyelse har skullet finde hinanden.

Visionsarbejdet vil jeg komme tilbage til under sit eget punkt. Men overordnet har vi i hele organisationen arbejdet strategisk med at tydeliggøre linjerne mellem de forskellige afdelinger i huset, så børnene oplever en afstemthed blandt medarbejderne i forhold til pædagogik, værdier med videre. Og det er vi godt i gang med med fælles personalemøder, fælles pædagogiske og sociale arrangementer samt et større udviklingsarbejde, der påbegyndes efter sommer om arbejdsmiljø og samarbejde. Eksterne konsulenter bistår os i processerne, støttet af Velliv-fonden.

Også arbejdet med digitalisering og dokumentation har fyldt en del både i vores administration og blandt vore medarbejdere. En helt nødvendig udvikling for, at vi kan matche de krav, der stilles til os om datasikkerhed, GDPR og samarbejde med kommuner, regioner og stat.

I min sidste beretning kom jeg ind på det nye børnesyn og arbejdet med værdier. Det fylder fortsat en del. Og vi har som medarbejdergruppe arbejdet med at formulere et egentlig børnesyn og en kerneopgave.

Børnesyn er vi ikke landet med endnu, men kerneopgaven har vi formuleret således:

På Tønning-Træden Friskole og Børnehave er vores kerneopgave at skabe trivsel, dannelse og læring for det enkelte barn gennem det forpligtende fællesskab.

Overordnede statements som børnesyn og kerneopgave hjælper os til at skabe retning og minder os om det store 'hvorfor' - det er blevet helt almindelig praksis i vore planlægningsfora, at vi lige skal omkring formålet med det arrangement, vi er i gang med at forme. Og her er det ikke nok, at det plejer vi; det er også vigtigt, men det er vigtigere at lade sig diktere og inspirere af for eksempel det pædagogiske formål.

Hverdagens undervisning er vores skoles DNA. En sund og god faglig progression i klasserne, hvor der på en gang tages hensyn til det enkelte barns faglige og sociale ståsted og samtidig har blik for det store fællesskabs evne til - uden al for megen voksenindblanding - at skærpe og udvikle sig som læringsfællesskab. Når det lykkes - for eksempel til emneuger og anderledes dage, lige fra skolefestuge om eventyr, rejse til Berlin med de ældste elever og til julerierne i december måned, så føler vi virkelig, vi lykkes. Denne magi sker mellem voksen og barn og mellem børnene imellem.

Jeg vil fremhæve den nyeste knop af *anderledes* dage i skoleåret. Hanna og Betina søgte eksterne midler hjem til at arbejde med nørkleri. Hele skolen - høj og lav - kom i gang med fordybelsen om et stykke håndarbejde - se for eksempel på tavlen herovre…
Tiltaget følger en strømning i den pædagogiske forskning, der handler om at pege på andet end den digitale skærm. Samtidig med at hænderne aktiveres øges koncentrationen og giver en taktil fornemmelse og nærvær, som man helt savner i de digitale medier. Det var en stor succes, som vi laver igen næste skoleår.

Der skal lyde et stort shout out med dyb anerkendelse og tak til hverdagens helte - vore lærere og pædagoger, der med engagement og dygtighed dag efter dag utrætteligt forfølger disse mål, følger op, prøver igen, når (ikke hvis) der er noget, der ikke duer og glæder sig, når nye faglige landvindinger nås. Tak!

Ja, der skal lyde en stor tak til alle medarbejdere, der har taget denne udfordring op - og tak til jer forældre, der har vist os den enorme tillid at få lov at følges med jeres dyreste eje gennem læringens land. Det er et privilegium.

Og hvor er vi lige nu?

Skoleåret har budt på store højdepunkter og - som skoleår har - også haft sine udfordringer. Vi har i skoledelen haft sygdom blandt kollegaerne, som har påvirket den almindelige drift, og det har vi skullet finde vej i sammen med jer, forældre. Tak for god opbakning her.

Elevtilslutningen er fortsat rigtig god, og der er tidligere og tidligere 'rift om pladserne'. Det giver tryghed fremadrettet. Vi optager også elever løbende, men med en delt opmærksomhed på de ofte pressede familier, der har haft børn i skoler, der ikke trivedes på den ene side og så med skyldig hensyntagen til den normale drift i klasserne. Klasserne er meget forskellige og har forskellig rummelighedskapacitet. (Hvis der er noget der hedder sådan?) Således afviser vi også en del børn af pædagogiske, men også pladsmæssige årsager.

Der er også børn, der forlader skolen i utide af forskellige årsager. Det har vi også set i det forgangne år. Det er altid tungt! Men der går ofte mange overvejelser forud i de familier, hvor sådan en beslutning tages.

For det kommende skoleår betyder det, at den kommende 8. og 9. klasse sammenlæses. Derved kan vi opretholde et godt pædagogisk miljø omkring undervisningen og samvær og samtidig bevare vores 9. klasses tilbud. Det er almindelig praksis på andre skoler, og vi kommer til at lægge os op ad den måde, man gør det på Regnbueskolen, der er en af vore samarbejdsskoler.

Når jeg viser nye elever rundt på skolen fortæller jeg altid om skolens opstart, og om de forældre, der fysisk dannede kreds om bygningen og proklamerede, at skolen her i bakkerne skal bevares. Nye familier er kommet til og nye bygninger er bygget, nye medarbejdere - men alligevel er det det samme stærke forældreopdrag, vi har fået her - som jeg kalder det - vi er *forældrevillet*… Tak for det! Og lad os i årene som fællesskab tage godt vare på den lille skat, der er os her betroet!